

בשבועון החשוב ביותר בעולם הערבי פונה

ראש מחנה השלום באש"ף אל הציבור הערבי

סרטאווי מדבר

סרטאווי (למטה בעמוד) על שער "אדימג'דה"

מאז שפירסם היומון הצרפתי החשוב, "לה מונד" את הראיון עם הד"ר עיצאם סרטאווי, ראש מחנה השלום באש"ף ("העולם הזה" 2317 והלאה), ממשיכה מיתקפת ההסברה של סרטאווי להכות גלים בעולם. מיתקפה זו אינה מכוונת הפעם לישראל, אלא להניח את אש"ף ולראשי העולם הערבי.

ראיונות עימו פורסמו בתריסר עיתונים חשובים באירופה. לפני כמה ימים פורסמו הז'ורנלים, לראשונה, גם במצריים, מעל עמודי "אל-אח'באר". אך גולת הכותרת היתה ראיון גדול עם סרטאווי שפורסם בעמודי שבועון החדשות הסעודי "אל-מג'לה", המופיע בלונדון ובג'דה, ושרבים רואים בו כיום את השבועון החשוב ביותר בעולם הערבי.

השבועון הקדיש לראיון, המודגש גם על שער הגליון, כמה עמודים. הוא הקדים לו הקדמה שבה נאמר: "הדוקטור עיצאם סרטאווי הוא, אולי האדם השנוי ביותר במחלוקת בקרב תנועת ההתנגדות הפלסטינית.

אפשר שסיבת הדבר נעוצה בכך שסרטאווי הוא איש המגעים והדושיה עם הישראלים, או — ליתר דיוק — עם הכוחות המתקדמים הישראליים, כפי שהוא נוהג לכנותם.

"אך סרטאווי אינו נושא בתואר זה בלבד. הוא מילא תפקיד מכריע וסודי בהקמת גשרים וקשרים בין אירי-ג'ורג'השיחור הפלסטיני ובין אירופה המערבית. הוא יזם אישי של הקנצלר האוסטרי, הדוקטור ברנו קרייסקי, אשר אף הוא מילא תפקיד בולט בפתיחת שערי אירופה לפני יאסר ערפאת.

"סרטאווי הוא יועצו האישי של יאסר ערפאת לעניינים בינלאומיים, וחבר המועצה הפלסטינית. הוא מגלה בקיאות רבה בנושאים בין-לאומיים, ויש לו קשרים איתנים עם כמה אישים בזירה העולמית.

"סרטאווי נחשף לאחרונה, מחדש, להתקפות עזות נגדו, עקב הצהרותיו בעיתון, "לה-מונד" הצרפתי לפני כמה שבועות, שבהן קרא לערבים לחזק את הכוחות המתקדמים בישראל, לנהל עימם דיאלוג רציני וגלוי, ולהזמין את נציגיהם לבירור כדי לפגוש את יאסר ערפאת.

"הצהרה זו עוררה תגובות רבות. כמה מן האירוגונים

להעמיד דברים על דיוקם, להבהיר כמה נושאים ולהסביר את מכלול עמדותיו על הסיכסוך במרחב.

"סרטאווי נאות להעניק ראיון ל"אל-מג'לה", וזהו הראיון העיתונאי המקיף ביותר שנתן עד כה. המיני-מום שניתן לומר על תוכנו של הראיון הוא שזהו מיסמך רציני, בעל חשיבות עליונה.

"סרטאווי מתגורר כיום בפאריס. הראיון הזה, הראשון בסוגו, נערך בחסות אמצעי-ביטחון חמורים. כמו כן נאות סרטאווי, אף זאת לראשונה, להצטלם. (אין זה מדויק, תצלומו של סרטאווי הופיע לראשונה ב"העולם הזה").

מפאת חשיבות הדברים החליט "העולם הזה" לפרסם את הראיון. במידת הצורך, הוסיף "העולם הזה" כמה הערות, להארת הדברים וריקעם. הערות אלה מופיעות באות אחרת ובסוגריים.

יש לקחת בחשבון כי הדברים לא הופיעו בשבועון הסעודי במיקרה. בניסוחיו פנה סרטאווי בראיון זה בעיקר אל הצמרת הסעודית, במאמץ לשכנעה לנקוט יוזמה למען השלום.

בקטע הראשון של הראיון טוען סרטאווי כי ההגיון הפנימי של צורכי ישראל, מבחינה כלכלית וביטחונית

סרטאווי בין ערפאת וקרייסקי פרס נובל לשלום

נית, יביא אותה ברבות הימים לנסיון להשתלט על מקורות-הנפט של העולם הערבי. זהו רמז ברור לסעודיה כי עניין-השלום נוגע לה מאוד.

לאחר מכן טוען סרטאווי בדבריו כי אין ערך לתכונה הצבאית הערבית מול ישראל, עם כל חשיבותה, אם אין מדיניות ערבית מאוחדת. "לא יתכן שיתוף פעולה צבאי ללא שיתוף-פעולה מדיני כולל, לפחות בכל הנוגע לעימות עם ישראל."

וכאן מגיע הראיון אל עיקר המטר של סרטאווי:

● **האינך סבור כי השגת השלום הצורך והכובד באיזורנו מהווה מהלומה ליישות ה"ציונית"?**

שלום צודק במיזרח-התיכון, המושתת על נסיגה ישראלית כוללת מן השטחים הערביים הכבושים מאז 1967, הכרה בזכויות הלגיטימיות של העם הפלסטיני, כינון מדינה עצמאית בהנהגת אש"ף, וזכות השיבה — שלום כזה הוא, ללא ספק, אמצעי-הנגד המעשי מפני התיכונן הישראלי שהוזכר לעיל.

ישראל יודעת זאת היטב, ומעריכה כי אויביה האמיתיים והמסוכנים ביותר בזירה הפלסטינית והערבית הם אותם הנאבקים למען שלום צודק. ההצהרות המאיימות להשליך את ישראל ויהודיה אל הים מספקות רק כיסוי לתיכונן הציוני, בין במודע ובין שלא במודע.

מה רבים הם מאמרי-המערכת בעיתונות הישראלית, המשקפים והמהללים הצהרות אלו! ישראל מיטיבה לדעת, כי בעלי אותן הצהרות אינם מסוגלים להשליכה לים. היא סבורה, כפי שמוכיחים מהלכיה הצבאיים והמדיניים, כי המולדת הערבית כולה פתוחה לפניה, וכי המירב שנוכל לעשותה הוא להגיש תלונה לאו"ם.

רק השלום הצודק הוא הנשק אשר עד כה לא מצאה לו ישראל נשק נגדי. ישראל יודעת כי הקמת מדינה פלסטינית פירושה הקמת סכר, שיגן על המשרק (המזרח) הערבי מפני הגאות ההתפשטותית הישראלית, ויצבי

את הקשרים עם מחנה השלום הישראלי לא קיימנו בגלוי. בכך רצחנו את אמיתותו

מדוע מותחים ביקורת רק על אמנת אש"ף, ולא על אמנת חנועת-החרות? מדוע אין אומרים שיש לשנות את שתיהן?

מחסום מפני ההתקדמות אל עבר מקורות-הנפט הערביים. לפיכך, דוחה ישראל שלום כזה, ודוחה כינון מדינה פלסטינית, ואף דוחה את הכרתו בה, גם אילו הגשנו לה אותה על מגש של כסף, כפי שהצהירו, באחרונה, מנהיגי הליכוד ומיפלגת-העבודה כאחד. (הערת "העולם הזה": הצגה זו של השלום כמח"סום לפני התפשטות ישראלית וכמגן על מקורות-הנפט הערביים מפני התקפה ישראלית הוא שיטה מצוינת להסברת העניין לצמרת הסעודית. סרטאווי מקפיד כאן להזגיש כני מחנה-השלום באש"ף אינו פועל לטובת האינטרס הישראלי, כפי שמאשימים אותו הקנאים

הפלסטיניים פירסמו הודעות שתקפו בחריפות את עמ"דותיו של סרטאווי, ובכמה מיקרים הגיעו הדברים עד כדי הסתה לרצחתו. מאידך, ועל-פי בקשת אבו-עאמר (יאסר ערפאת) ומוסדות אש"ף, ניערו כמה עיתונים את חוצנם מגישה זו ודחו אותה. אולם אבו-עאמר עצמו, וכן הוועד-הפועל של אש"ף, שמרו על שתיקה. ואילו המיפלגות הישראליות, לרבות המיפלגה הקומוניסטית (רק"ח), חברו יחדיו בהתקפה עזה על סרטאווי. "דוקטור סרטאווי אינו מחבב את הזרקורים של אמצעי-ההתקשורת. הוא מעדיף את הפעולה שמאחורי הקלעים. אולם כעת הגיע למסקנה כי הבשיל הזמן